

mod mig i det foreliggende Tilfælde, tror jeg dog, at det inden lang Tid vil erkjendes, at det kan være rigtigt, at vi tage os noget iagt. Nu udbillede den ærede Kultusminister jo for os i Gaar, hvilke større Bygningsforetagender der forestaa for det Ministeriums Vedkommende, som den høitagede Minister repræsenterer. Det er altsaa Noget, som vi ere komne til Kundskab om, hvad der i denne Henseende forestaar; jeg har indbrømt for flere af disse Forslags Vedkommende, at det er nødvendigt, der gjøres Noget, og dette fastholder jeg fremdeles; men jeg nærer for adskillige af disse Spørgsmaals Vedkommende Tvivl, om man bør gaa saa vidt, som den ærede Minister formener, at man bør gaa. Det kan jo være rigtigt nok at sige: Vi have Penge i Statskassen, naar vi se paa Diebliffet; men naar vi nu tænke os lidt om, hvad der udviklomt vil blive aldeles klart, naar denne Rigsdags-samling slutter, saa vil der stilles saa store Krav til de Midler, vi have i Statskassen, og til, hvad vi kunne evne i Fremtiden, at det vil indeholde den største Opfordring til os Allesammen til at vise en høj Grad af Forsigtighed i Retning af Benyttelsen af Statens Midler. Jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa, at der jo fra flere Ministres Side reises saadanne Krav til store Foranstaltninger, og at vi — det er jo vor Pligt her i Rigsdagen — bør overveje alt dette noget mere i en Sammenhæng, end vi have gjort tidligere. Overfor de Bemærkninger, der bleve gjorte af forskellige Medlemmer, finder jeg ingen Anledning til at give noget Svar i det Væsentlige. Jeg skal kun overfor det ærede Medlem for Dønsø Amt's 3die Valgkreds (Berntsen) gjøre en Bemærkning, som skal gjælde overfor Alt, hvad det ærede Medlem har fremført. Naar det ærede Medlem talte om den Stilling, der nu indtages af det ærede Medlem for Frederiksborg Amt's 2den Valgkreds (Hage) og mig, om, at det kun er Fæstninger, vi ønske fremmede, og at han aldrig havde hørt lignende Udtalelser fra den Side, som der nu er fremkommet fra os, saa er dette aldeles urigtigt. Jeg har allerede gjort opmærksom paa, hvorledes jeg for mit Vedkommende har ment, at vi skulle være forsigtige i disse Henseender. Det er ogsaa aldeles urigtigt, at vi kun ville, at der kun skal anvendes Penge til Fæstninger. Hvad vi ville, er kommet tilstrækkeligt frem, det behøver jeg ikke at indlade mig videre paa. Jeg vil kun sige det ærede Medlem, at vi ere Modstandere af al Overdrivelse, og vi vare Modstandere af den Overdrivelse, som det ærede Medlem og hans Venner gjorde sig skyldige i, da de

breve Visnepolitikk her i Thinget og modsatte sig Alt. Nu synes det ærede Medlem at være slaaet over i Modfætningen. Naar jeg siger dette, tænker jeg langtfra alene paa det, der foreligger i dette Diebliff; det truer med, at de ogsaa i en anden Retning gjøre sig skyldige i Overdrivelse, det kunde være, at det blev os Andre, der komme til at advare imod disse Overdrivelser. Jeg skal endnu kun sige, at naar man har villet tillægge det, at jeg har stillet Forslag om at opsætte Bevillingen til Kunstmuseet og talte derfor, og det ærede Medlem for Frederiksborg Amt's 2den Valgkreds har talt i lignende Retning — naar man har villet tillægge dette en større politisk Betydning udover selve det Spørgsmaal, som foresligger, da er det aldeles urigtigt. De ærede Herrer kunne være aldeles overbeviste om, at paa den Side, vi have staaet, ville vi vedblive at staa.

Sage: Jeg kan i det Hele taget fatte mig i Korthed efter de Udtalelser, der nu fremkom fra den ærede sidste Taler. Kan det glæde det ærede Medlem for Dønsø Amt's 3die Valgkreds (Berntsen) at gjøre sig til Organ for de Bladartikler, som have Vist til at fremstille en saglig Diskussion, hvor der er Uenighed tilstede mellem den ærede Minister og Medlemmer af dette Thing, som en Sammenværgelse, skal jeg ikke nægte det ærede Medlem denne Fornøielse; den er jo noget løs i sin Sammenfætning; thi det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), der jo er bleven betegnet som den Allerfarligste, der endogjaa borede Dolken i Ryggen paa Ministeren, har allerede forladt Sammenværgelsen, saa jeg tror, jeg kan berolige det ærede Medlem i saa Henseende. Jeg vil ligesom den ærede sidste Taler udtale, at den ene Overdrivelse ikke kan undskyldes den anden, og at en Visnepolitikk med Tilfidsfættelse af berettigede Hensyn er intet Forsvar for en Døsløpolitikk. Naar Finantsudvalget efterhaanden bliver til et Raadetssekretariat, hvor Enhver kan komme med sit Andragende og piebliffelig faae Penge bevilget, forekommer det mig, at vi ere inde paa en gal Vej. Det gjælder ikke alene her Spørgsmaalet om urimelige Udgifter til Byggeforetagender, men der er i det Hele taget, forekommer det mig, en Døslø eller Mangel paa Hensyn til Statens Penge, der vises paa mange Omraader, og som det dog vistnok var rigtigst, at man kom bort fra igjen. Man er jo lige ved at nærme sig den Tilstand, der efter Sagnet skal have været under Christian VIII, hvor Embeds-